

ЗОРАН АВРАМОВИЋ, рођен 1949. у Сталаћу. Дипломирао је социологију на Филозофском факултету, а докторирао на Филолошком факултету у Београду. Бави се теоријским истраживањем проблема образовања, културе и политике. Пише студије, монографије, есеје, чланке и уџбенике. Објављене књиге: *Социјализам и моћућности реформе*, 1989; *Повраћак жраћанског друштва*, 1989; *Полијички сисии Милоша Црњанског*, 1990; *Исиунио сам своју судбину (ирирећени разгвории Милоша Црњанског)*, 1992; *Задужбине, фондови, фондације, легаии у култури Србије*, 1992; *Полијика и књижевности у делу Милоша Црњанског*, 1994; *Друго лице демократије – Србија, Југославија, свети 1980–1994*, 1998; *Уџбеник–култура–друштво*, 1999; *Демократија у школским уџбеницима*, 2000; *Невоље демократије у Србији (1990–2000)*, 2002; *Чији је књижевник и његово дело – расирава о културном иденитијету српске књижевности*, 2003; *Држава и образовање – критичка евалуација концепција образовања у Србији*, 2003; *Одбрана Црњанског*, 2004; *Аиорије образовања за демократију*, 2006; *Култура*, 2006; *Срби у жети демократије*, 2007; *Социологија и књижевности – огледии о социологији културе и књижевности*, 2008; *Родомрсии – о једном делу српских полијиччара и интелектуалаца од 1990. до 2009*, 2009; *Полијичка мисао Милоша Црњанског*, 2010; *Социолошка осмајтрачница културе и образовања*, 2011; *Демократија и бомбардовање – каква је будућности демократије?*, 2012; *Образовање у ииоковима друштва знања*, 2013; *Родољуици и родомрсии – савремени српски иаириотизам и национално дезинтеграиивна мисао и иракса*, 2013; *Образовање између дневне и научне бриге*, 2014; *Огледии из српске културе и књижевности*, 2015; *Књижевници и полијика у српској култури (1804–2014)*, 2016; *Друштвено ангажован у Србији*, 2016; *Књижевна раскрића – иденитијетии, Андрић, Црњански*, 2016; *Социолошка чијање књижевности*, 2017.

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човек ијева на радном мјесту*, 1980; *Предикаино сиање*, 1987; *Међуиад*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некршиени дани*, 1994; *Шииод иисмена*, 1996; *Крсии од леда*, 2000; *Лијургија за иоражене*, 2003; *Мислицу у злаиу*,

чиници у сребру, 2003; *Сребро и шамјан* (избор), 2004; *Ова чаща*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и њоруџа*, 2008; *Чудилица – њесме за малу и велику децу*, 2011; *Ејџџафи за незнане*, 2015; *Жив си, кажеш*, 2016; *Зимно месџо*, 2017. Књиге прича: *Христ са Дрине*, 1996; *Приче са марџине*, 1997; *Одблесци*, 1998; *Успомене из џакла*, 1999; *Прекодринчеви зајиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а џосле олује*, 2012; *Писмо Пејџу Кочићу и још џонекоме*, 2015. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изџубљених дуџа*, 2006; *Прозор ојворен на висибабу и кукурек*, 2010; *Гласови са Границе – срџска крајџска џејџралоџија I*, 2016; *С Хомером у олуји – срџска крајџска џејџралоџија II–IV*, 2018. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрџиви и живи буду на броју*, 2002. Књига есеја: *Мркаљев ламенџ*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Заџребачке ефемериде*, 2003. Приредио више песничких антологија.

МИХАЛ БАБЈАК (MICHAL BABIAK), рођен 1961. у Кулпину. Естетичар, драмски писац, есејиста, театролог, режисер, публициста. Основне и постдипломске студије завршио је на Филозофском факултету у Новом Саду. Године 1991. се преселио у Словачку. Естетику је докторирао на Филозофском факултету Универзитета Коменски у Братислави, где ради као ванредни професор на Одсеку за естетику, а предаје и на Факултету драмских уметности Академије уметности у Банској Бистрици. Објављене књиге: *Књижевносџ и конџтексџ* (*Literatúra a kontext*), 1999; *Сећање између џосџојања и заборава* (*Spomínanie medzi bytím a zabúdaním*), 2009; *Анабаза* (*Anabáza*), 2011; *Традиција и иденџносџ* (*Tradícia a identita*), 2016. Дrame: *Три сценарија* (*Tri scenáre*), 1997; *Дrame 2* (*Drámy 2*), 2008. Приредио више књига.

ДРАГАН БОШКОВИЋ, рођен 1970. у Београду. Пише поезију, есеје, књижевнонаучне и књижевнокритичке радове. Професор је на Катедри за српску књижевност на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Књиге песама: *Врџоџлавица, лаж и Вавилон од карџона*, 1998; *У једном џелу*, 2003; *Исаија*, 2006; *Оџац*, 2013; *The Clash*, 2016; *Ave Maria!*, 2018. Књига приповедака: *Одисеј – каџалоџска џрича* (коаутор Саша Илић), 1998. Монографије, студије и есеји: *Иследник, сведок, џрича – исџражни џосџуџци у „Пешчанику“ и „Гробници за Бориса Давидовича“ Данила Киџа*, 2004; *Тексџуално (не)свесно*, 2008; *Заблуде модернизма*, 2010; *Заблуде чџићања*, 2015; *Нуљџи сџејен реализма*, 2017. Приредио више књига српских писаца.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лејџоџиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друџо лице*, 1998; *Оџиш*, 2004;

Руб, 2010. Књиге есеја, критика и огледа: *У видику сѝиха*, 1978; *Слаѓање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – оџледи о роману*, 1995; „*Певач*” *Боџка Пејировића*, 1998; *Оџледи о Вељку Пејировићу*, 2000; *Главни ѝосао*, 2002; *Профили и сѝиуације*, 2004; *Размена дарова – оџледи и заѝиси о савременом срѝском ѝесниѝићу*, 2006; *Савременосѝ и наслеђе*, 2006; *Криѝичке разџледице*, 2008; *Траѓања и сведочења*, 2011; *Оџледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродсѝива и раздаљине – оџледи и дневнички заѝиси*, 2014; *Осматѝрачница – књижевне и оѝиће ѝеме*, 2016. Приредио више књига српских писаца.

МИЛУТИН ЛУЈО ДАНОЈЛИЋ, рођен 1939. у Ивановцима код Љига. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, прозу и књижевну критику. Књиге песама: *Црни фењери*, 1960; *Голи бреџ*, 1972; *Ђурија ѝреко Качера*, 1988; *Плава сунца, црни ѝси*, 1988; *Два сонетна венца*, 1993; *Пламчак на свећи*, 1996; *Три ѝоеме*, 1999; *Бледе брезе*, 1999; *Од беле ѝене*, 2003; *Поклони сѝирица Сѝаниће*, 2007; *Да за Ану – анаѓрамска ѝросијавања*, 2007; *Са ѝљунка ѝрејисано*, 2010; *Замрле искре*, 2011. Књиге приповедака: *Ковчеџ ѝо мери*, 1983; *Приче за децу*, 1983; *Оѝасно ѝуѝивање*, 2000. Роман: *Самоуки љубавници из Коларчеве улице*, 2003. Живи у Београду.

БРАНКО ЗЛАТКОВИЋ, рођен 1973. у Аранђеловцу. Виши научни сарадник Института за књижевност и уметност у Београду, дипломирао, магистрирао и докторирао („Настајање нове српске државе у усменом народном стваралаштву – усмене приповедне врсте о историјским личностима и догађајима од Првог српског устанка до Берлинског конгреса 1804–1878”) на Филолошком факултету у Београду. Пише студије, огледе, чланке и приказе. Објављене књиге: *Први срѝски усѝанак у „џовору и ѝвору” – анеѓдоѝе и сродне ѝриѝоведне врсѝе усмене књижевносѝи о Првом срѝском усѝанку*, 2007; *Мале ѝриче о Вуку Караѝићу (од 1787. до 1824)*, 2015. Приредио је више зборника и монографија.

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ, рођен 1936. у Смоници код Ђаковице. Пише студије и огледе из књижевности. Објављене књиге: *Милуѝин Ускоковић*, 1968; *Оџледи*, 1969; *Моџућносѝ речи*, 1970; *Књижевно сѝиваралашѝиво Косова на срѝскохрваѝском језику*, 1971; *Искуѝења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаила Лалића*, 1974; *Криѝички методѝи*, 1975; *Ђумачења савременоџ романа*, 1976; *Порѝреѝи македонских ѝисаца*, 1976; *Љеѝоѝа ѝисања*, 1978; *Македонски ѝисци и дела*, 1979; *Тешкоће ѝумачења књижевноџ дела*, 1979; *Поеѝика Косѝе Раѝина*, 1979; *Оџледи о македонској књижевносѝи*, 1980; *Поеѝика Блажа Конескоџ*, 1982; *Писци и ѝроблеми*, 1984; *Књижевне ѝаралеле*, 1985; *Ѓовор дела*, 1986; *Дијалоџ с дјелом*, 1986; *Речи на раскрѝћу*, 1987; *Поеѝика и криѝика*, 1988; *Поеѝика*

Славка Јаневскоџ, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; Гриџор Прличев у свејлостии романџизма, 1990; *Поеџика Рисџа Раџковиџа*, 1990; *Њеџошев џоеџски џовор*, 1991; *Од Њеџоџа до Лалиџа*, 1992; *Реџорика човџечностии*, 1993; *Заџоченик ријечи (Поеџика Дуџана Косџиџа)*, 1994; *Писаџе као судбина (Поеџика Михаила Лалиџа)*, 1994; *Обнова џоеџскоџ џовора (Од Досџиџеја до Киџа)*, 1995; *Факџа и фиџуре*, 1996; *Њеџошева џсихолоџија и филозофија сџвараџа*, 1997; *Виџеџа и сновиџеџа*, 1999; *Самосџиси и казалиџе Сџефана Миџрова Љубиџе (Прилоџ џоеџиџи)*, 2000; *По сунчаном саџу (Поеџика Владана Десниџе)*, 2001; *Македонске џоеџске верџишкале*, 2003; *Кџиџевно обликоваџе сџварностии*, 2003; *Маџиџа и мудростџ*, 2004; *Времекази и кџиџокази*, 2005; *Андрџеџа мудроносна џроза – знаџи живоџа и знаџи умеџностии*, 2006; *Сџвараџе и сазнаџе*, 2006; *Кџиџевна криџишкка као десџеџа муза*, 2007; *Миџеме и џоеџеме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и дуџови*, 2009; *Анаџрами и криџиџоџрами у романима Умберџа Ека*, 2009; *Умеџе џриџоведаџа (Кџиџевно дело Дуџана Буровиџа)*, 2010; *Писџи и џосредниџи*, 2011; *Лавиринџи чаробноџ реализма Габриџела Гарџије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нараџиџвној џрози Михаила А. Шолохова*, 2012; *Сунчаном сџраном кџиџевностии*, 2013; *Зачарани круџ – исџорија, сџварностџ, умеџностџ*, 2014; *Сџваралачки узори и изазови (Њеџоџ, Андрџиџ, Лалиџ)*, 2015; *Обнављаџе леџоџе – кџиџевне сџудије и оџледи*, 2016; *Ениџме и џарадиџме у дџелу Михаила Лалиџа*, 2016; *Њеџоџ, њеџоџолоџија, њеџоџолоџи*, 2017; *Значеџа и џумачеџа кџиџевноџ дела*, 2018. Приредио више кџига.

НИКОЛЕТА КАБАСИ (NICOLETTA CAVASSI), роџена 1967. у Парми, Италија. Завршила је докторске студије на Словенској компаративној кџиџевности на Државном Универзитету у Милану. Као добитник стипендије на Филолошком Факултету Универзитета у Београду, проширила сопствена сазнаџа у области славистике, нарочито у делима XVIII века, публикаџама из руске и српскохрватске кџиџевности, истражујуџи лингвистичке и културне везе измеџу Србије, Хрватске, Русије и Италије. Меџу више публикаџија треба истаџи кџигу *Езоџова басна код Досџиџеја Обрадовиџа*, 2017.

ВАСИЛИЈЕ Ђ. КРЕСТИЂ, роџен 1932. у Ђали код Новог Кнежевца. Историчар, ужа специјалност српско-хрватски односи и историја Срба и Хрвата у Хрватској у XIX и XX веку, академик. Објављене кџиге: *Хрваџско-уџарска наџодба 1868. џодине*, 1969; *Исџорија срџске џиџамџе у Уџарској 1791–1914*, 1980; *Исџорија срџскоџ народа (група аутора, кџ. V, том 2: Од џрвоџ усџанка до Берлинскоџ конџреса 1804–1878)*, 1981; *Исџорија срџскоџ народа (група аутора, кџ. VI, том 1: Од Берлинскоџ конџреса до уједиџеџа 1878–1918)*, 1983; *Срџско-хрваџски односи и јуџословенска идеја 1860–1873*, 1983; *Срџско-хрваџски односи и јуџосло-*

венска идеја у дружој половине XIX века, 1988; *Историја Срба у Хрватској и Славонији 1848–1914*, 1991; *Из историје Срба и српско-хрватских односа*, 1994; *Срби и Хрвати – узроци сукоба*, 1997; *Геноцидом до Велике Хрватске*, 1998; *Знаменићи Срби о Хрватима*, 1999; *Бискуп Штиросмајер у светлу нових извора*, 2002; *Из прошлости Срема, Бачке и Баната*, 2003; *Бискуп Штиросмајер – Хрват, великохрват или Југословен*, 2006; *Јаца Томић – политички портрет (1856–1922)*, 2006; *Досије о генези геноцида над Србима у НДХ*, 2009; *Кнез Милош Обреновић и Такова буна*, 2009; *Историчар у времену преломних и судбинских одлука*, 2011; *Хрватске прејензије на Војводину и Босну и Херцеговину од 1848. до данас*, 2012; *Срби у Угарској: 1790–1918*, 2013; *Прилози за новију историју САНУ (о меморандуму, САНУ и њеном руководству)*, 2014; *Аустроугарска грађа о Уједињеној омладини српској*, 2015; *Займћења*, 2016; *О називу језика у прошлости Хрватске*, 2017; *Знаменићи Срби о Хрватима*, 2017; *Великохрватске прејензије на Војводину, Босну и Херцеговину*, 2017; „*Меморандум САНУ*” – *после тридесет година* (коаутор Коста Михаиловић), 2017; *Јасеновац* (коаутор Мира Радојевић), 2017.

ТАЊА КРАГУЈЕВИЋ, рођена 1946. у Сенти. Пише поезију, препеве, књижевну критику, студије и есеје. Књиге песама: *Вратио се Волођа*, 1966; *Несан*, 1973; *Сјуд*, 1978; *Самица*, 1986; *Осмејак омчице*, 1993; *Дивљи булевар*, 1993; *Мушка срма*, 1993; *Душа црна*, 1995; *Осмејак под сиражом*, 1995; *Аутиоритет са крилом*, 1996; *Словочувар и словочуварка*, 1998; *Пејзажи невидљиво*, 2001; *Године, ђесме*, 2002; *Писмо на кожи*, 2002; *Њутинов дремеж*, 2004; *Жена од ђесме*, 2006; *Плави снег*, 2008; *Стаклена црва* (избор), 2009; *Ружа, одисја* (избор), 2010; *Мошл за збоџом*, 2010; *Хлеб од ружа*, 2012; *Стаклена црва – седам ђесама на седам језика*, 2012; *Од светлости, од црашине*, 2014; *Трн о свили* (избор), 2016; *Ефекат лејтира*, 2016; *Корона – мале ђесме*, 2017. Књижевна студија: *Мишко у Насиасијевићевом делу*, 1976. Књиге критичко-есејистичких текстова: *Додир ђауново* ђера: *књиџа чијања 1*, 1994; *Третет и чвор: књиџа чијања 2*, 1997; *Божанство ђесме*, 1999; *Орфеј из церетане: књиџа чијања 3*, 2001; *Кутија за месечину*, 2003; *Свирач на влаши цраве*, 2006; *Изговорити звезду*, 2010; *Тало* недоверцено, 2010; *Телеграм и молитве*, 2015; *Светлост за друге очи*, 2016; *Проћи испод чаробно* лука, 2018; *Пушник ка омеџи – цри ђесника, цри есеја* (*Ева Зоненбер*, *Тони Хо*ланд, *Вислава Шимборска*), 2018.

ГАБРИЈЕЛ ЛИИЧЈАНУ (GABRIEL LIICEANU), рођен 1942. у граду Римнику Валча (Râmnicu Vâlcea), Румунија. Дипломирао на Букурешком универзитету, најпре философију, а затим и класичне језике. Ту је 1973. и докторирао. Боравио у Немачкој 1982–1983. као стипедиста Фондације Хумболт. Радио је као научни истраживач на Философском

институту 1965–1975, затим до 1989. на Институту за историју уметности Румунске академије. Од 1990. био је директор, а након приватизације постао и власник једне од најугледнијих издавачких кућа у Румунији – Humanitas. Од 1992. до пензионисања је био редовни професор Философског факултета Букурешког универзитета, где је углавном предавао философску феноменологију. Објавио је већи број књига философског и политичко-полемичког садржаја, од којих су неке преведене и објављене и у западним земљама. Превео је, заједно с једним од својих асистената, Хајдегерово *Биће и време*, а са старогрчког, Платоновог *Федра* и неколико текстова византијских коментатора. (Д. С.)

НЕНАД ЛЈУБИНКОВИЋ, рођен 1940. у Београду. Дипломирао је, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Историчар књижевности и социолог, један је од најбољих познавалаца наше народне књижевности и фолклора, редован је професор ФМУ на Универзитету уметности у Београду. Аутор је више стотина расправа, студија, чланака и критика, као и неколико антологија усменог народног стваралаштва. Објављене монографије: *Усмена књижевност њуџословенских народа*, 1978, 1995; *Пјеванија црногорска и херцеговачка Симе Милутиновића Сарајлије*, 2000; *Трагања и одговори – студије из књижевности и фолклора (I)*, 2010; *Први српски усџанак – од историје до „народне историје” и њене усмене митизације* (коауторка Мирјана Дрндарски), 2012; *Наши далеки љреци: етнoмиџолошке студије – љрагања и љромишљања*, 2014; *Од Косовске биџке до косовске леџенде*, 2018.

КОРМАК МАКАРТИ (CORMAC MCCARTHY), рођен 1933. у Провиденсу, САД. Великан америчке књижевности, романописац, драматург и сценариста. Написао је десет романа, од којих су неки освојили најважније књижевне награде у Сједињеним Државама. Часопис *Тајм* је 2005. уврстио његов роман *Крвави меридијан* (1985) на листу 100 најбољих књига на енглеском објављеним од 1923. године. Међу његова важнија дела, која су побрала литерарне награде и преточена у успешне филмове, убрајају се *Сви џи леџи коњи* (1992), *Нема земље за стџарце* (2005) и *Пуџ* (2006). Сматра се једним од највећих живих писаца енглеског језика. (И. Ц.)

ВЛАСТА МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1956. у Шаркамену код Неготина. Студирао књижевност, права и економију. Пише поезију. Књиге песама: *Дисиденџи корачају улицом Франџеа Деџереа*, 1986; *Без мене*, 1988; *Шаркамен*, 1990; *Власџиџио издање*, 1991; *Књџа Хајдук Вељку*, 1992; *Исус Хрисџиос син-оџис*, 1993; *О срџском џесниџиџиву или џлава на џању*, 1994; *Gesu Cristo e il mio testimone* (Исус Христос ми је сведок), 1994; *Онај коџа нема*, 1994; *Немам избора*, 1995; *Alegerea de minunaџii* (Избор

чудесног), 1996; *Лиричност̄* – у два дела, 1999; *Књиџа Хајдук Вељку II*, 2000; *Посве нове ѿсеме*, 2000; *Fuire vers la poete* (Бекство у песму, избор), 2001; *Истиокија*, 2006; *Часноиис*, 2010; *Естирадија*, 2010; *Дисидентиийей*, 2014; *У саџласју са Мокрањцем*, 2015; *Фусноије за Мокрањца*, 2016; *Локалиийей и свей шаркаменских рима*, 2017; *Драинац и друже ѿсеме*, 2018. Приредио више књиџа и антологија.

АЛЕКСАНДРА НОВАКОВ, рођена 1973. у Призрену. Историчар, дипломирала, магистрирала и докторирала на Одсеку за историју Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се историјом Србије XIX и XX века, посебно историјом српског народа у Османском царству од средине XIX века до ослобођења 1912. године. Пише студије, научне радове и приказе. Објављене књиџе: *Православна српска боџословија у Призрену 1871–1890*, 2011; *Стиубови српске ѿросвейе – српске средње школе у Османском царстиџу 1878–1912*, 2017. Приредила више књиџа и каталога.

КОНСТАНТИН НОЈКА (CONSTANTIN NOICA, 1909–1987), један од најоригиналнијих и најцењенијих румунских философа двадесетог века, припадао је генерацији која је у међуратном периоду тематски обновила и преусмерила румунску философску мисао и подигла је на интелектуалне домете блиске западноевропским. Објављене књиџе: *Маиџезис или ѿросиџодушне радосији*, 1934; *Оиџворени ѿјомови у истиорији философије код Декартиа, Лајбница и Кантиа*, 1936; *De Caelo*, 1937; *Стиранице о румунској души*, 1944; *Двадесей и седам стиуиџева збиџе*, 1969; *Румунско философско исказивање*, 1970; *Еминеску или ѿиџијуна личност̄ румунске култиуре*, 1975; *Разлаз са Геиџеом*, 1975; *Румунско осећање биџа*, 1978; *Румунски дух на истииџу времена*, 1978; *Шесей обољења савременоџ духа*, 1978; *Приче о човеку, ѿрема Хеџеловој „Феноменологији духа“*, 1980; *Насијајање к биџу*, 1981; *Писма о Хермесовој лоџици*, 1986; постхумно: *De dignitate Europae*, 1988; *Молиџе се за браиџа Александра*, 1990. (Д. С.)

ЉИЈАНА ПЕШИКАН ЉУШТАНОВИЋ, рођена 1954. у Фекетиџу код Врбаса. Пише студије, огледе и радове о народној књижевности, историји књижевности, драми и позоришту. Објављене књиџе: *Послови и дани српске ѿсеничке ѿрадиције* (коаутор З. Карановиџ), 1994; *Змај Дециѿи Вук – мий, истиорија, ѿсема*, 2002; *Стианаја село зайали – оџледи о усменој књижевности*, 2007; *Кад је била кнежева вечера? – усмена књижевност̄ и ѿрадиционална култиура у српској драми 20. века*, 2009; *Усмено у ѿсаном*, 2009; *Госиѿи Алисиној десној нози – оџледи о књижевности за децу*, 2012; *Без очију кано и с очима – народне ѿсеме слиџих жена* (група аутора), 2014; *Зайочник ѿейе силе – фантиасиџична ѿроза Зорана Живковиџа*, 2016; *Главий јунак и осиџала џосиѿода – анализе народних ѿсема* (група аутора), 2017. Приредила више књиџа.

ВЛАДИЦА РАДОЈЕВИЋ, рођен 1978. у Крушевцу. Дипломирао на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Пише новинске чланке, репортаже, поезију, кратку прозу, есеје и рок и књижевну критику. Објављена књига: *Слика свећа у „Роману о Лондону” Милоша Црњанског*, 2017.

ДРАГАН СТАНИШИЋ, рођен 1953. у Београду. Дипломирао је на Правном факултету у Београду. Пише прозу. Објавио је књигу прича *Мекани часовници*, 1988. и романе *Киша јада на Портобело*, 1991. и *Поља јагода*, 1995. Живи у Београду.

ДРАГАН СТОЈАНОВИЋ, рођен 1938. у Белобрешки (Румунија), селу на левој обали Дунава, наспрам Великог Градишта у Србији. Завршио је Српску мешовиту гимназију у Темишвару 1955, студирао на Философском факултету Букурешког универзитета 1955–1960, а докторирао 1973. на Јашком универзитету са дисертацијом из области философске логике. Радио је на Философском факултету у Букурешту као асистент, ванредни и на крају као редовни професор из више дисциплина логичког профила. Преводи с енглеског, француског и српског на румунски језик. Објавио неколико универзитетских уџбеника и приручника и низ чланака и студија у стручним, логичким и философским, часописима, од којих је накнадно изабрао десетак и укључио их у збирку под насловом *Din cuprinsul logicii* (Са подручја логике), Букурешт 2014.

АЛА ТАТАРЕНКО, рођена 1962. у месту Могилив-Подилскиј у Украјини. Слависта, пише есеје, преводи, бави се историјом српске (и других словенских) књижевности, књижевном критиком и питањима српско-украјинских културних веза. Ради као доцент на Филолошком факултету Универзитета у Лавову у Украјини, где предаје српску књижевност и језик. Превела роман Ј. Андруховича и есеј М. Рјабучка на српски језик, а на украјински дела многих познатих српских писаца (Д. Киш, И. Андрић, М. Павић, М. Црњански, Б. Пекић, Д. Албахари, С. Басара, Г. Петровић, М. Савић и др.). Објављене књиге: *У зачараном њроуљу – Црњански, Киш, Пекић*, 2008; *Месито сусрећа – огледи о српској њрози*, 2008; *Поеџика форме у њрози српског њосџмодернизма*, 2013; *Из чисџа немира – чисџања*, 2013.

МИРОСЛАВ ТОДОРОВИЋ, рођен 1946. у Трешњевци код Ариља. Пише поезију, прозу и књижевну критику. Књиге песама: *Ѕиис ведрине*, 1978; *Исџиис џаџе*, 1990; *Леџеџе баракџе, џџеренци и џи’ове дуџе*, 1990; *Судџи час*, 1990; *Тџеренска свџска*, 1993; *Исџиис џаџе 2*, 1994; *Свануџа*, 1994; *Црџо у боџи*, 1994; *Поџиоџа верзџја*, 1997; *Свеџи мученици*, 1998; *Тамно и дубоко*, 2002; *Зџмаљско и небеско*, 2004; *После свеџа*, 2005; *Ѕџрам расуџиис*

звезда, 2006; *Песме њујовања*, 2009; *Вејтар њонад зора*, 2011; *Сћаниције њоезије / The Habitat of Poetry*, 2011; *Свејшња*, 2013; *Шум и лахор*, 2013; *Божја визура*, 2015; *Грчка свеска*, 2015; *Лейей крила*, 2018. Књиге критика: *У сенци Дамокловог мача*, 1, 2009; *Ширење свејлосћи*, 2013. Књига есеја и колумни: *Малина и дружи јади – шћиво њосвећено књизи, речима и малинама*, 2016.

ИГОР ЦВИЈАНОВИЋ, рођен 1979. у Тузли, БиХ. Завршио је основне и магистарске студије енглеског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави превођењем књига савремене америчке и енглеске књижевности, као и некњижевних дела социјалне и научне тематике. Објавио је преводе прозе Дона Барта, Ени Пру, Криса Абанија, Рејфа Ларсена, Родија Дојла, Дејвида Фостера Воласа, Данијела Големана и др.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ